იოზეფ გებელსი

კითხვები & პასუხები

გიორგი დუმბაძე

“ნაციონალ-სოციალიზმი“

კითხვები & პასუხები

1926

იოზეფ გებელსი

კამიუსეული ბიბლიოთეკა

გიორგი დუმბაძე

10 მცნება

ყოველთვის გახსოვდეს - შენი სამშობლო შენი ცხოვრების მთავარი წყაროა;

1. გერმანია თქვენი სამშობლოა; გიყვარდეს ის უპირველეს ყოვლისა - უფრო მეტად საქმით, ვიდრე სიტყვით.

2. გერმანიის მტრები თქვენი მტრები არიან; გძულდეთ ისინი მთელი გულით.

3. ყველა ეროვნული თანამებრძოლი, თუნდაც ყველაზე მდაბიო, გერმანიის ნაწილია; გიყვარდეს ის, როგორც გიყვარს საკუთარი თავი.

4. საკუთარი თავისთვის მხოლოდ მოვალეობები მოითხოვეთ; მაშინ გერმანიაც დაიბრუნებს უფლებებსა და პრივილეგიებს.

5. იამაყეთ გერმანიით; თქვენ გაქვთ უფლება იამაყოთ სამშობლოთი, რომლისთვისაც მილიონებმა სიცოცხლე გაწირეს.

6. ის, ვინც შეურაცხყოფს გერმანიას, შეურაგცხყოფთ თქვენ და თქვენს გარდაცვლილს; უპასუხე მას მუშტებით!

7. თვალი თვალის წილ და შემდგომ მეტიც. თუ თქვენ გართმევენ თქვენს სამართლიან უფლებებს, გახსოვდეთ: თქვენ მათი ხელახლა უზრუნველყოფა, მხოლოდ საკუთარი პოლიტიკური მოძრაობის მეშვეობით შეგიძლიათ.

8. ნუ იქნები ხულიგანი ანტისემიტი - მაგრამ უფრთხილდი Berliner Tageblatt-ს!

9. იცხოვრე ისე, რომ ერთ მშვენიერ დღეს, ახალი გერმანიის წინაშე სირცხვილით დგომა არ დაგჭირდეს.

10. გქონდეთ მომავლის რწმენა; მხოლოდ ასე გაიმარჯვებთ.

პოლიტიკა – არა, გმადლობთ

„არა, არა! პოლიტიკაზე ნუ მესაუბრები. ეგ სხვა არაფერია თუ არა თაღლითობა და ტყუილი. ხალხის მახეში გაბმა, ჯერ კიდევ შეიძლებოდა რევოლუციის შემდეგ, მაგრამ ეგ დრო დავიწყებას მიეცა. აღარაფრის მჯერა. უბრალოდ ჩემ საქმეს ვაკეთებ და სულ ეგ არის!

„მაპატიეთ, მაგრამ მაშინ, ჩვენმა საერთო მტრებმა – რა სახელითაც არ უნდა მოვიხსენიოთ ისინი: კაპიტალიზმი, ებრაელები, პარლამენტი, დემოკრატია თუ მარქსიზმი – მიაღწიეს რაც სურდათ!

„რატომ? არ მესმის?

„მათ უზრუნველყეს, რომ გერმანელებს პოლიტიკა არ აინტერესებდეთ. სისხლამდე და ოფლამდე იმუშავათ – ებრაელებს კი მათთვის პოლიტიკას შეექმნათ.

„არ ნებდებით. მაშ გკითხავთ: ვის შემიძლია დღეს ვენდო? დამისახელეთ ერთი პარტია, მემარჯვენე ანდაც მემარცხენე, რომელიც 1918 წლიდან მოყოლებული, ტყუილებითა და ცარიელი დაპირებებით არ გვავსებდა და რომელსაც სურდა დაპირებების თუნდაც მცირე ნაწილი შეესრულებინა?

„მართალი ხარ. ყველა პარტიამ მოატყუა ხალხი და უღალატა მას. არც ერთი ყოფილა პატიოსანი და არც კი უცდია განეხორციელებინა ის, რასაც თეორიულად გვპირდებოდნენ. მხოლოდ არჩევნების დროს ვახსენდებოდით. მაგრამ, გერმანიის პოლიტიკური პარტიები და მათი ღალატით გამოწვეული იმედგაცრუება ჩვენი სასოწარკვეთის სინონიმი არ უნდა იყოს. თუ ისინი არ მოგვწონს, მაშინ დავტოვოთ პარტიები და მათ წინააღმდეგ წავიდეთ!

„ო არა! ამის გაკეთება უკვე გვიანია. ჩვენ აღარც გამბედაობა, აღარც რწმენა და არც სურვილი გაგვაჩნია ახალი წყობის და მისი ნებისა – არა ამ პირობებში.

„კარგი იქნება თუ მე-ს იტყვით და არა ჩვენ. ჩვენ, ჩვენ გვაქვს საამისოდ ყველაფერი: რწმენაც, გამბედაობაც და სურვილიც. და შენ? შენ როგორი მომავალი წარმოგიდგენია?

ეკონომიკა და პოლიტიკა

„არის ერთი ფაქტორი, რომელშიც მე მაინც ვხედავ იმედის ნაპერწკალს. ჩვენი ეკონომიკა. მჯერა, რომ გერმანელი ხალხის ურღვევი შრომისმოყვარეობა საბოლოოდ გაიმარჯვებს. სამუშაო და ეკონომიკა არის ის, რაც წყვეტს ჩვენს ბედს. მეტი უნდა ვიმუშაოთ და ნაკლები ვილაპარაკოთ!

"ძალიან კარგი! მე გირჩევთ, წახვიდეთ ჩვენს 3 მილიონ უმუშევართან და უქადაგოთ მათ, როგორც რაღაც ხმამ, რომელიც უდაბნოში ტირის: „მეტი უნდა ვიმუშაოთ და ნაკლები ვილაპარაკოთ!“ იქნებ მაშინ ვინმემ დაგანახოთ თქვენი სისულელე უფრო ნათლად, ვიდრე მე შემიძლია და მინდა ახლა.

„ეკონომიკა არის ის, რაც წყვეტს ჩვენს ბედს! ვალტერ რათენაუმ იგივე თქვა, როდესაც მან პირველმა სცადა გერმანია საერთაშორისო წარმოების პროცესს მოერგებინა ფარდებს მიღმა, შიშისგან კანკალებდა და მორჩილად ელოდა იმას, რაც ბედისწერამ განიზრახა. ამის ნაცვლად, ჩვენ გამოვდივართ ქუჩებში და ვხვდებით დაშინებას. და ეს მაშინ, როდესაც ჩვენ პრაქტიკაში ვაქცევთ საშუალო კლასის ერთკლასიან სახელმწიფოსთან ოპოზიციის თეორიულ კონცეფციას!

სოციალური და სოციალისტური

„დიახ, ჩვენ საკუთარ თავს სოციალისტს ვუწოდებთ. ეს არის მეორე ნაბიჯი. მეორე გადადგმული ნაბიჯი საშუალო კლასისგან შემდგარი სახელმწიფოს საწინააღმდეგოდ. ჩვენ თავს სოციალისტებს ვუწოდებთ პროტესტის ნიშნად, საშუალო კლასის შეცოდების სიცრუის წინააღმდეგ. ჩვენ არ გვინდა სიბრალული და სოციალური აზროვნება. ჩვენ არ გვაინტერესებს ის, რასაც თქვენ „სოციალური კეთილდღეობის კანონმდებლობას“ უწოდებთ. ეს ძლივს საკმარისია სხეულისა და სულის ერთად შესანარჩუნებლად.

„ჩვენ გვსურს უფლებები, რომლებსაც ბუნება და კანონი გვაძლევს.

„ჩვენ გვსურს ჩვენი სრული წილი იმაში, რაც ზეცამ მოგვცა და ჩვენი ფიზიკური და გონებრივი შრომის შედეგად მიღებული შემოსავალი.

„და ეს არის სოციალიზმი!

კლასობრივი ბრძოლა

"ეს ნიშნავს, რომ თქვენ გახდით კლასობრივი ბრძოლის მხარდამჭერი პარტია! თქვენ საკუთარ თავს მუშათა პარტია უწოდებდით! ეს იყო პირველი ნაბიჯი. თქვენ თავს სოციალისტებს უწოდებდით. ეს იყო მეორე. ახლა თქვენ საუბრობთ საშუალო კლასის ერთკლასიან სახელმწიფოზე. ეს არის მესამე და ბოლო ნაბიჯი.

„დარჩა განა რამე რას მარქსიზმისგან გამოგარჩევთ?

„რეალურად, არაფერია იმაზე თვალთმაქცური, ვიდრე კარგად მაძღარი მოქალაქე, რომელიც აპროტესტებს კლასობრივი ბრძოლის მუშათა კლასის იდეას.

"თქვენ ზამთარი მყუდროდ და კომფორტულად გადაიტანეთ. თქვენი პიროვნება კლასობრივი ბრძოლის პროვოკაციაა. რა გაძლევს უფლებას, მუშათა კლასის ბრძოლის წინააღმდეგ, ეროვნული პასუხისმგებლობის ამპარტავნებით გაჟღენთილი თავი აიბზუო? თითქმის 60 წლის განმავლობაში საშუალო კლასის სახელმწიფო მართლაც იყო სხვა არაფერი, თუ არა ორგანიზებული ერთკლასიანი სახელმწიფო, რომელმაც, იძულებითი ისტორიული აუცილებლობის გამო, თავად წარმოშვა კლასობრივი ბრძოლის მუშათა კლასის კონცეფცია? არ გადაიხადეთ ამ ერთიკლასიანი სახელმწიფოს ფასი 1918 წლის 9 ნოემბერს? და განა ამ წუთში არ იყენებთ ხალხის სასოწარკვეთილებას მარქსიზმის სიგიჟის გამო, რათა აღადგინოთ იგივე ძველი რეაქციული საშუალო კლასის სისულელეები, როგორც ადრე?

„ნუთუ არ გრცხვენიათ თქვენ კარგად მაძღარო მოქალაქეებო, რომ იბრძოლოთ უმუშევარი, მშიერი მუშათა კლასის კლასობრივი ბრძოლის წინააღმდეგ?

"დიახ, ჩვენ საკუთარ თავს ვეძახით მუშათა პარტიას! ეს არის პირველი ნაბიჯი. პირველი გადადგმული ნაბიჯი საშუალო კლასისგან შემდგარი სახელმწიფოს საწინააღმდეგოდ. ჩვენ საკუთარ თავს ვუწოდებთ მუშათა პარტიას, რადგან გვსურს სამუშაო თავისუფალი გავხადოთ, რადგან ჩვენთვითს პროდუქტიული სამუშაო ისტორიის მამოძრავებელი ძალაა, რადგან სამუშაო ჩვენთვის უფრო მეტს ნიშნავს, ვიდრე ქონება, განათლება და საშუალო კლასის ფონი!

„ამიტომ ვეძახით საკუთარ თავს მუშათა პარტიას!

ერთკლასიანი სახელმწიფო

„ახლა კი ჩვენ ვსაუბრობთ საშუალო კლასის ერთკლასიან სახელმწიფოზე. რატომ? რადგან ეს საშუალო კლასის სახელმწიფო გადაიქცა სრულ ერთკლასიან სახელმწიფოდ. იმიტომ, რომ ეს არის სისტემა, რომლის მიხედვითაც აღარ ფასდება მიღწევები და ნება, არამედ მხოლოდ განათლება, სიმდიდრე და ტრადიცია. ჩვენ ვსაუბრობთ საშუალო კლასის სახელმწიფოზე, რადგან ამ სახელმწიფომ აიღო ერის უდიდესი სიკეთე - ერისა და ხალხის სიყვარული - და გადააქცია იგი საკუთრების სიყვარულში, რითაც გამორიცხა 17 მილიონი გერმანული გრძნობა და გერმანული აზროვნება. მნიშვნელოვანია ის თუ რას მიაღწია საშუალო ფენამ და არა ის თუ რა უნდოდა. თუ მას სურდა ძლიერი გერმანია, რას მიაღწია? მონების საერთაშორისო კოლონიას, რომელიც აჯანყებულთა დარტყმებმა განადგურების პირას მიიყვანა 1918 წლის 9 ნოემბერს!

„და ეს არის სიმართლე. ჩვენ ვაპროტესტებთ კლასობრივი ბრძოლის კონცეფციას. მთელი ჩვენი მოძრაობა არის ერთი გრანდიოზული პროტესტი კლასობრივი ბრძოლის წინააღმდეგ, რომელმაც ამოძირკვა ჩვენი ხალხი ისტორიიდან. მაგრამ ჩვენ ვაწყდებით ფაქტებს: თუ 17 მილიონი მემარცხენე მუშა კლასობრივ ბრძოლას უკანასკნელ იმედად მიიჩნევს, მაშინ ეს მემარჯვენეების ბრალი და დამსახურებაა. და სად მივიღებდით მორალურ გამართლებას კლასობრივი ბრძოლის საშუალო კლასის კონცეფციის წინააღმდეგ საბრძოლველად, თუ საშუალო კლასის სახელმწიფო ჯერ არ დაინგრევა და არ ჩაანაცვლდება გერმანული საზოგადოების ახალი, სოციალისტური სტრუქტურით.

ნაციონალისტი და სოციალისტი

"მაშინ ჩვენ დავამტკიცებთ, რომ ნაციონალიზმი უფრო მეტია, ვიდრე საშუალო კლასის სიმდიდრისა და კაპიტალისტური მოგების კომფორტული მორალური თეოლოგია. კორუფციისა და გარყვნილების ღვარცოფი შემდეგ მიეცემა ახალ ნაციონალიზმს, როგორც ეროვნული თავდაცვის რადიკალურ ფორმას, და ახალ სოციალიზმს, როგორც მისი აუცილებელი წინაპირობების ყველაზე ცნობიერ ქმნილებას.

კუნთი და ინტელექტი

"და ვინ დაგეხმარება ძველი სისტემის დანგრევაში და ახლის აშენებაში?

„ამისთვის ჩვენ ვეყრდნობით გერმანელი მუშების ჯანსაღ ინსტინქტებს. დადგება დღე, როცა მათგან უკანასკნელიც კი იხილავს სინათლეს. ოდესმე, კუნთიც და ინტელექტიც ერთად აღდგება პროტესტის ნიშნად; შემდეგ კი ჩვენი ჯერი დადგება ბრალდების წაყენებისა და განსჯის.“

„ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ, რომ ეს დრო მალე დადგეს.

„მაშინ კუნთებისა და ინტელექტის მუშები იპოვიან ერთმანეთს. მაშინ გაირკვევა, ვის უყვარს თავისი ქვეყანა, პარტიულ და სოციალურ კლასს მიღმა. შემდეგ კი, მომავლის მშრომელი ახალგაზრდობა ააშენებს მესამე გერმანიას.

”ეს გამოუცდელი ახალგაზრდობა იტყვის შემდეგ სიტყვას. ხოლო სიბრძნე და გამოცდილება უზგო-უკვლოდ დაიკარგება.

„მაშინ ჩვენ გერმანიის ბედს საკუთარ ხელში ავიყვანთ. ჩვენ გადავჭრით სოციალიზმის პრობლემას რადიკალურად და ერთხელ და სამუდამოდ, ტრადიციების, განათლებისა და სიმდიდრის, ნივეუსა და სოციალურ კლასზე ზრუნვის გარეშე და მხოლოდ მშრომელი გერმანელი ხალხის მომავლის გათვალისწინებით.

მარქსიზმის სასოწარკვეთა

„თქვენ სოციალიზმე საუბრობთ! მაგრამ, სოციალიზმისთვის 60 წლიანი ბრძოლის შემდეგ, რამაც გამოიწვია სახელმწიფოს იდეალის სრული განადგურება, ნუთუ გერმანელ მუშას არ აქვს მორალური უფლება, დაეჭვდეს სოციალიზმში და საკუთარი კლასის მომავალში?

„არასოდეს! გაითვალისწინე:

1. ის 60 წელი არ იბრძოდა სოციალიზმისთვის, არამედ მარქსიზმისთვის. მარქსიზმი კი, თავისი ხალხებისა და რასების დესტრუქციული თეორიებით, სოციალიზმის საპირისპიროა.

2. მარქსიზმი არასოდეს ყოფილა გერმანელი მუშის სახელმწიფოს იდეალი. მან მიიღო ებრაული იდეების ეს ნაზავი მხოლოდ იმიტომ, რომ

თავისი კლასის თავისუფლებისთვის ბრძოლაში, სხვა არჩევანი არ ჰქონდა.

3. მარქსიზმი არის სასაფლაო არა მხოლოდ ეროვნული ხალხებისთვის, არამედ განსაკუთრებით ერთი კლასისთვის, რომელიც მთელი გულით იბრძვის საკუთარი რეალიზაციისათვის: მუშათა კლასისთვის.

„მაშასადამე, მუშის უფლება არ არის უარი თქვას სოციალიზმზე, არამედ მისი მოვალეობაა უარი თქვას მარქსიზმზე. რაც უფრო მალე გააკეთებს ამას, მით უკეთესი მისთვის.

ანტისემიტიზმი

„ებრაელებთან წინააღმდეგობაზე ზედმეტად დიდ აურზაურს ტეხთ. დღეს, მე-20 საუკუნეში, ანტისემიტიზმი გუშინდელი დღე არ არის? განა ებრაელები ადამიანები არ არიან? თეთრი ებრაელიც ხომ გინახავთ? ნუთუ ჩვენვთისვე ცუდი არაა ის, რომ 60 მილიონ გერმანელს 2 მილიონი ებრაელის გვეშინია?

„ფრთხილად! შეეცადე იფიქრო ლოგიკურად:

1. „ჩვენ რომ მხოლოდ ანტისემიტისტები ვიყოთ, მაშინ დიახ, ეს ნამდვილად დავიწყებას მიეცემოდა. მაგრამ ჩვენ ასევე ვართ სოციალისტები. ჩვენ არ შეგვიძლია ერთი მეორეს გარეშე: სოციალიზმი, ანუ გერმანელ მუშათა და, შესაბამისად, გერმანელი ერის თავისუფლება, მხოლოდ ებრაელებთან დაპირისპირებით მიიღწევა და რადგან ჩვენ გვინდა გერმანიის თავისუფლება და სოციალიზმი, ჩვენ ანტისემიტისტები ვართ.

2. „მართალია, ებრაელებიც ადამიანები არიან. ამაში არცერთ ჩვენგანს არ შეპარვია ეჭვი. მაგრამ ამავე თვალსაზრისით, რწყილებიც ცხოველები არიან - უბრალოდ არც თუ ისე სასიამოვნო. და რადგან რწყილები არ არიან სასიამოვნო ცხოველები, ჩვენ არ გვაქვს მორალური ვალდებულება დავიცვათ ისინი და მივცეთ საშუალება, რომ აყვავდნენ, რათა დაგვკბინონ და დაგვტანჯონ, არამედ ისინი მწყობრიდან უნდა გამოვიყვანოთ.

„იგივე ეხება ებრაელებს.

3. „რა თქმა უნდა, თეთრკანიანი ებრაელებიც არსებობენ. და მათი რაოდენობა ყოველდღიურად მატულობს. მაგრამ ეს არ არის არგუმენტი

მათ სასარგებლოდ, არამედ მათ წინააღმდეგ. ის ფაქტი, რომ ჩვენ შორის თეთრ ებრაელებს ნაძირლებს ვეძახით, დასტურია იმისა, რომ ებრაელობა ნიშნავს იყო რაღაც არასრულფასოვანი; წინააღმდეგ შემთხვევაში, მატყუარა ებრაელებს ყვითელ ქრისტიანებს უწოდებდნენ! ის, რომ ამდენი თეთრი ებრაელი არსებობს, ადასტურებს, რომ დივერსიულმა ებრაულმა სულმა უკვე დააბინძურა ჩვენი ხალხის დიდი ნაწილი. ეს არის კიდევ ერთი შეგონება ჩვენთვის, რომ ყოველმხრივ ავიღოთ ბრძოლა ებრაული მსოფლიო ჭირის წინააღმდეგ.

„ის რომ 60 მილიონ გერმანელს 2 მილიონი ებრაელის "ეშინია", თქვენთვის არის ცუდი ნიშანი და არა ჩვენთვის. ჩვენ მათი არ გვეშინია, ჩვენ მათ წინააღმდეგ ვიბრძვით. მაგრამ საამისოდ თქვენ ზედმეტად მშიშარა ხართ.

„თუ ეს 60 მილიონი ჩვენს მსგავსად დაუპირისპირდებოდა ებრაელებს, მათ აღარ შეეშინდებოდათ მათი; ებრაელების შიშის ჯერი დადგებოდა.

მონარქია თუ რესპუბლიკა?

„მაშ გამოტყდით, მონარქისტები ხართ თუ რესპუბლიკელები?

„არც ერთი და არც მეორე. იმიტომ რომ:

1. სახელმწიფოს ორგანიზაციული სტრუქტურის საკითხი დღეს ძალიან უმნიშვნელოა. ვერსალის ხელშეკრულების პირობებისგან დამხრჩვალ ხალხს სხვა საზრუნავი აქვს, ვიდრე მონარქიის და რესპუბლიკის დაპირისპირება.

2. ხალხი შეძლებს ამ საკითხის ერთხელ და სამუდამოდ გადაჭრას მხოლოდ მაშინ, როცა თავისუფლება ექნება.

"მაგრამ პრინციპში ჩვენ ვამბობთ:

„კარგი რესპუბლიკა უკეთესია, ვიდრე ცუდი მონარქია და კარგი მონარქია უკეთესია, ვიდრე ცუდი რესპუბლიკა. მმართველობის ორივე ფორმას აქვს თავისი დადებითი და უარყოფითი მხარეები. მათი ერთმანეთის წინააღმდეგ შედარება არის ხალხის საზრუნავი, რომელიც დანარჩენი სამყაროს წინაშე თავისუფალი დგას.

ჩვენი პლატფორმა

„ყველა პარტიას აქვს პლატფორმა. თქვენი რა არის? თუ გსურთ გერმანელი მუშა თქვენს მხარეს გყავდეთ, რას სთავაზობთ მას?”

”ჩვენ რომ ვიყოთ დიდსულოვნები ან ებრაელები, ახლა დავწერდით დაპირებების გრძელ სიას. ამაზე ადვილი არაფერია. სიმართლის თქმა ძნელია. მისი მოსმენა და გაგება კიდევ უფრო რთულია. მიუხედავად ამისა, ჩვენ ამას ვამბობთ, რადგან ვიცით, რომ მხოლოდ ის აჩვენებს გზას ხსნისკენ:

1. რა თქმა უნდა, ყველა პარტიას თავისი პლატფორმა აქვს. მაგრამ არცერთ პარტიას არ გამოუყენებია თავისი პლატფორმა მოქმედებაში. ვერც ერთმა ვერ შეძლო და ვერც მომავალში შეძლებს, რადგან დღემდე შექმნილი ყველა პლატფორმა შეუსაბამო იყო.

2. ჩვენი პლატფორმა არის ლაკონიური: მშრომელი გერმანელი ხალხის თავისუფლება. ამის მიღწევის გზა ნათელი და მარტივია: გერმანელი მუშის განთავისუფლება და მისი რეინტეგრაცია ეროვნულ ჩარჩოებში.

“ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ ამ მიზნის მისაღწევად. ჩვენ უარს არ ვიტყვით სოციალურ რევოლუციაზეც კი, თუ ამას მოითხოვს ერის თავისუფლება. ჩვენ არ გვეშინია ამ ერზე დაწესებული ჯაჭვების გაწყვეტის, თუ ეს არის ის, რაც საჭიროა გერმანიის სამუშაო ძალისთვის სასიცოცხლო საჭიროებების უზრუნველსაყოფად.

3. გერმანელ მუშას მხოლოდ ამას ვპირდებით: რომ მასთან ერთად ბოლო ამოსუნთქვამდე ვიბრძოლებთ მისი უფლებებისთვის, იმის მიუხედავად, თუ რად დაგვიჯდება ეს ბრძოლა და რა შეიძლება მოყვეს მას. ჩვენ ვთავაზობთ უდიდეს სიკეთეს, რაც ყველას შეუძლია შესთავაზოს ხალხს და მის რეპრესირებულ სოციალურ კლასს:

"ბრძოლა თავისუფლებისთვის და პურისთვის!"

ჩვენი მოთხოვნები

”და რა უნდა გააკეთოს გერმანელმა მუშამ სანაცვლოდ?”

„მსოფლიოში არაფერია უფასო და ამიტომ მშრომელმა უნდა გაითვალისწინოს:

1. თუ მას სურს იყოს თავისუფალი, მან უნდა გაიღოს მსხვერპლი ამ მიზნისთვის. ვერავინ გაათავისუფლებს - მან ეს თავად უნდა გააკეთოს. და რადგან თავისუფლება არის დანიშნულება, მან უნდა გარისკოს თავისი მაქსიმუმი: თავად სიცოცხლე

2. მიზანი ყოველთვის პირდაპირპროპორციულია მის მისაღწევად დახარჯულ ენერგიასთან. მხოლოდ მატყუარები გვპირდებიან სამოთხეს პარტიის წევრობის ბარათის სანაცვლოდ.

„მაგრამ ჩვენ ვამბობთ: თავისუფლება ყველაფერია. და ამ მიზეზით, ის ჩვენგან ყველაფერს მოითხოვს: ხანგრძლივი, მწარე ბრძოლა, სავსე გაჭირვებით, წუხილით, შრომისმოყვარეობით, შიმშილითა და საფრთხით, ჯანმრთელობის, სიამოვნების, ბედნიერებისა და კმაყოფილების მუდმივი მსხვერპლშეწირვით.

”ეს არის ის, რასაც გერმანელი მუშა გვაძლევს.

”მაგრამ ამ ყველაფრის დასასრულს საუკეთესო შესაძლო ჯილდოა: პროდუქტიული შრომის თავისუფალი გერმანია.”

პროლეტარიატი და მუშათა კლასი

"თუ სწორად მესმის, NSDAP არის პროლეტარული პარტია ბურჟუაზიული ხელმძღვანელობით?"

„გასაგებია. თქვენ შეგიძლიათ იფიქროთ მხოლოდ ცნებებით იმ დროიდან, რომელიც სწრაფად გადაშენდა. გერმანია, რომელიც ჩვენ გვინდა, წარმოადგენს ყველა ამ ძველი, დამახინჯებული კონცეფციის დაძლევას. ჩვენ არც ბურჟუა ვართ და არც პროლეტარები. ბურჟუაზიის ცნებები მკვდარია და პროლეტარიატის ცნებები აღარასოდეს აღდგება. ჩვენ არც ის გვინდა, რაც დღეს დასასრულს უახლოვდება საშუალო კლასის სამყაროს სახით და არც ის, რისთვისაც ებრაელები და მათი მსახურები ისწრაფვიან, როგორც მარქსისტულ-პროლეტარული მომავალი.
„ჩვენ გვინდა მუშათა კლასის გერმანია. ეს რას ნიშნავს? ეს ნიშნავს, რომ ჩვენ გვინდა გერმანია, რომელშიც მუშაობა და მიღწევები უმაღლესი მორალური და პოლიტიკური სტანდარტებია. ამიტომ ჩვენ ვართ მუშათა პარტია სიტყვის სრული გაგებით. როდესაც ჩვენ მოვიპოვებთ სახელმწიფოს ძალაუფლებას, გერმანია იქნება შრომის ერი, მუშათა კლასის სახელმწიფო.“

„ეს დიდი სიტყვებია. მაგრამ მითხარი რა იმალება მათ უკან! თუ ცარიელი ფრაზების გამოყენებას გაუაზრებელ ნახევრად იდეებზე აპირებთ?“

"სულაც არა, ჩემო მეგობარო. არასწორად არ გამიგოთ. მომავლის გერმანიის რეორგანიზაცია მოხდება მის საფუძვლამდე. არასწორია იმის დაჯერება, რომ საშუალო კლასს შეუძლია მოახდინოს ეს გადაწყობა, იმის გათვალისწინებით, რომ ეს არის იმავდროულად სახელმწიფოს საყრდენი, რომლის წინააღმდეგაც იქნება მიმართული ეს გადაწყობა, კერძოდ, დღევანდელი საშუალო კლასის გერმანია. რა თქმა უნდა, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ საშუალო კლასის წარმომადგენლები ვერ დაეხმარებიან ახალი გერმანიის აშენებას. მაგრამ საშუალო კლასის ისტორიული როლი დასასრულს უახლოვდება და მოუწევს დაემორჩილოს ახალგაზრდა, ჯანმრთელი კლასის შემოქმედებით ძალას.

„მას ჩაანაცვლებს ახალგაზრდა კლასი - ჩვენ არ ვამბობთ „პროლეტარიატს“, რადგან ეს არის ცილისწამება გერმანელი მუშების - მუშათა კლასის მიმართ. ეს მუშათა კლასი მოიცავს ყველაფერს, რაც მუშაობს გერმანიისთვის და მისი მომავლისთვის: კუნთს და ინტელექტს.

„კუნთები იხელმძღვანელებენ ინტელექტით, ხოლო ინტელექტი უზრუნველყოფს თანმიმდევრულ მხარდაჭერას, რომელსაც მას შემოქმედებითი ძალის უდრეკობა აძლევს, რათა ააშენოს ახალი გერმანული სახელმწიფო. ინტელექტისა და კუნთის ეს ურთიერთდამოკიდებულება გააერთიანებს ორივე მხარის მუშებს. სანამ ებრაელები შეადგენენ გერმანიის მუშათა ხელმძღვანელობას, ისინი გამოიყენებენ ინტერნაციონალის მცდარ წარმოდგენებს გამყოფი ხაზის გასაფანტად.

„გერმანული ინტელექტი, რომელიც ხელმძღვანელობს გერმანულ კუნთებს, იწვევს თავისუფლებისკენ მიმავალ ერთადერთ მაქსიმას:

"ინტელექტისა და კუნთების გერმანელო მუშებო, გაერთიანდით!"

საშუალო კლასი

„არ არიან მარქსისტები, ალბათ, მართლები, როდესაც ამბობენ, რომ NSDAP* არის მხოლოდ წვრილმანი საშუალო კლასის მოძრაობა, რომლის ხელმძღვანელობა შედგება წარუმატებელი ოფიცრების, სტუდენტებისა და ექიმებისგან? როგორ უნდა დაიჯეროს მუშამ, რომ ამან შეიძლება გაათავისუფლოს იგი? თქვენ ვერ შეძლებთ ის დაარწმუნოთ, რომ მუშების გათავისუფლება მხოლოდ მუშებს შეუძლიათ.

”ეს არის ერთი ამოსუნთქვით ნათქვამი მრავალი სისულელე. მოისმინე:

1. NSDAP არ არის წვრილმანი საშუალო კლასის მოძრაობა, არამედ, პირიქით, პროტესტი სოციალ-დემოკრატიულ ქვეყანაში სოციალიზმის ბურჟუაზიფიკაციის წინააღმდეგ.

2. დაასახელეთ მხოლოდ ერთი წარუმატებელი ოფიცერი, სტუდენტი ან ექიმი NSDAP-ის ხელმძღვანელობაში! ხედავ, ჩემო მეგობარო, თუ ოფიცერი, სტუდენტი ან ექიმი მარქსიზმს სათავეში დგას - და მე შემიძლია დავასახელო ისინი - მაშინ ის არის "მუშათა კლასის ლიდერი", მაგრამ თუ ის NSDAP-ის სათავეშია, ის არის "მარცხი".

„ის შეუერთდება გერმანელ მუშაკს მეგობრული კავშირით. ინტელექტი და კუნთი ერთად წარმოშობს მომავლის სასწაულს: მესამე რაიხს.

*NSDAP - გერმანელ ნაციონალ-სოციალისტ მუშათა პარტია

საერთაშორისო და ეროვნული

„სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ: გსურთ დაუპირისპირდეთ მარქსიზმის ინტერნაციონალს გერმანული სოციალიზმის ნაციონალიზმით?“

„ზუსტად! საბოლოოდ ჩვენ გავუგეთ ერთმანეთს!

„მაგრამ თქვენ უნდა მიპასუხოთ ერთი შეკითხვაზე: თუ თქვენ აღიარებთ, რომ მტერი - მათ ებრაელებს ვუწოდებთ, კაპიტალიზმს თუ სხვას - ფიქრობს და გრძნობს საერთაშორისო დონეზე, მაშინ, რა თქმა უნდა, მას ვერ შეებრძოლებით თუ არა საერთაშორისო გზით. და ასეთი ბრძოლის შედეგი იქნება სოციალიზმის ინტერნაციონალი, რომელიც ერთხელ და სამუდამოდ ამსხვრევს კაპიტალიზმის ინტერნაციონალს?”

”ვხედავ, მეგობარო: ვილაპარაკებ მანამ, სანამ სახეზე არ გავლურჯდები, და ბოლოს არაფერი იცვლება. ჩვენ უბრალოდ ვერ ვუგებთ ერთმანეთს. შეეცადე იფიქრო ლოგიკურად:

1. რა თქმა უნდა, ჩვენ აშკარად ვაღიარებთ, რომ მტერი საერთაშორისო რეზიდენციას იკავებს ევროპელი ქვეყნების ზურგზე. გერმანიაში თითქმის არ არის დარჩენილი კაპიტალის რა თქმა უნდა, ჩვენ ცალსახად ვაღიარებთ, რომ მტერი ევროპელი ქვეყნებს უკან საერთაშორისო რეზიდენციას იკავებს. გერმანიაში თითქმის არ არის დარჩენილი კაპიტალის ეროვნული სახეობები: რკინიგზა, მაღაროები, ქარხნები, ფული, ოქრო, ეროვნული ბანკი - ყველაფერი გადაკეთდა საფონდო ქაღალდებად, რომლებიც ინახებოდა ლონდონსა და ნიუ-იორკში ებრაული ბანკების სეიფებში. მაგრამ ქაღალდები თავისთავად უსარგებლოა - ისინი არ ტრიალებენ სარკინიგზო ლიანდაგებზე, არ გვაძლევენ ნახშირს, არ აწარმოებენ პურსა და საქონელს და არ ქმნიან ან ინარჩუნებენ ღირებულებას. ისინი მხოლოდ სარგებლის ნახვას ცდილობენ. ჩვენ რომ ნამდვილი გერმანული სახელმწიფო გვქონდეს, ებრაულ ბანკებში განთავსებულ გერმანულ მარაგს ბათილად გამოვაცხადებდით, მათ ისე მოვექცეოდით, როგორც ქაღალდის ნარჩენებს და გერმანიაში ეროვნული შრომის მთავრობას დავამყარებდით. ვინაიდან ჩვენ არ გვაქვს ასეთი სახელმწიფო, ამის ნაცვლად უნდა შევეგუოთ დოუს კოლონიის კურთხევას. არ არსებობს ეროვნული სიმდიდრე და ეროვნული კაპიტალი, ანუ სიმდიდრე და კაპიტალი, რომელიც ეკუთვნის ხალხს, ერს; სამაგიეროდ, ყველაფერი ბანკების საერთაშორისო სინდიკატის მენეჯმენტის ქვეშაა. ეროვნული კაპიტალი ჩვენთვის არ მუშაობს საერთაშორისო ასპარეზზე; უფრო

სწორად, საერთაშორისო საფინანსო ჰიენები მასთან მუშაობენ საერთაშორისო დონეზე.

2. ამ მსოფლიო ძალის წინააღმდეგ ბრძოლა, რა თქმა უნდა, საერთაშორისო დონეზე უნდა გამართულიყო და ჩვენთვის მართლაც დიდი შეცდომა იქნება, თუ ჩვენ არ დავუჭერთ მხარს, ყველა ქვეყანაში, თითოეულ მოძრაობას, რომელიც იბრძვის იმავე ფრონტის ხაზზე, როგორც ჩვენ. მაგრამ ამ ბრძოლის მიზანი არასოდეს არის, არავითარ შემთხვევაში, სოციალიზმის მსოფლიო რესპუბლიკა - ასეთი რამ არასოდეს ყოფილა და არც იქნება; ის მხოლოდ მუშათა კლასის ებრაელი მოღალატეებისა და შეცდომაში შეყვანილი გერმანელი მუშების გონებაში არსებობს. ჭეშმარიტი მიზანია ახალი ნაციონალისტური სოციალისტური სახელმწიფოების ჩამოყალიბება. ჩვენ ასევე მცირედ ან საერთოდ უმნიშვნელოდ აღვიქვამთ ერების გაერთიანებულ ბრძოლას ფინანსური ინტერნაციონალის წინააღმდეგ. ძალიან ბევრი ბარიერია ასეთი საერთაშორისო კომუნიკაციისა და თანამშრომლობისთვის. კაპიტალის ინტერნაციონალი ასევე არ იქნება ისეთი სულელი, რომ ყველა ხალხი და ერი ერთნაირად, ერთსა და იმავე დროს დაიმონოს - ეს ყველაფერი ხდება ეტაპობრივად და სათითაოდ და არც ერთი ერი არ ფიქრობს გააიგივოს თავისი მდგომარეობა წინა შემთხვევის მდგომარეობასთან, რადგან თითოეულს სჯერა, რომ მას მაინც შეუძლია თავის გადარჩენა დამორჩილებითა და მოთმინებით, სანამ მას კაპიტალიზმი არ შთანთქავს.

"და კიდევ, ჩემო მეგობარო, ჩვენ არ გვაქვს დრო, რომ დაველოდოთ ყველა დანარჩენს. ჩვენ ბოლო, საბოლოო კოლაფსის ზღვარზე ვართ და ამ სიტუაციაში დანაშაულია სხვა ადამიანების დახმარების იმედად ყოფნა, ვინც ჯერ არასდროს დაგვხმარებია და ალბათ არც მომავალში დაგვეხმარება.
„ჩვენთვის მნიშვნელოვანია მაქსიმა: ღმერთი ეხმარება მათ, ვინც საკუთარ თავს ეხმარება!

3. თუ განაგრძობთ სოციალიზმის ინტერნაციონალზე ლაპარაკს, თქვენ მხოლოდ ამტკიცებთ, რომ ვერ გაიგეთ ერისა და ხალხის ყველაზე ძირითადი ბუნებრივი საფუძვლებიც კი. სახელმწიფოს არც ერთი დიდ კონცეფცია - და სოციალიზმიც, რა თქმა უნდა - არასოდეს მიგვიყვანს ინტერნაციონალამდე. ისტორიის სახელმძღვანელო პრინციპი არის არა შერწყმა, არამედ მრავალფეროვნება და განსხვავება. ასე იყო ყოველთვის და იქნება. ბრძოლა არის ის, რაც აყალიბებს ხალხებსა და ერებს და ვინც უარს იტყვის ბრძოლაზე, განწირულია.

„შეიძლება თქვათ, რომ ეს საშინელებაა - მაგრამ ეს ასეა; უნდა შევეგუოთ და ვიბრძოლოთ. ისტორიას აყალიბებს ბუნების მარადიული კანონები და არა დამამშვიდებელი მარქსისტული ფრაზები.

„ბუნებას უყვარს მრავალფეროვნება და არა ერთგვაროვნება. მას არ სურს კაცობრიობის ერთგვაროვანი ფაფა - მას სურს მრავალი განსხვავებული ხალხისა და რასისგან შემდგარი კაცობრიობა, რომელთა შორის ყველაზე ძლიერი მასზე სუსტს შეეწინააღმდეგება.

„ჩვენ ვაღიარებთ ამ ფაქტს და მზად ვართ ვიმოქმედოთ, რათა დავეხმაროთ ჩვენს გერმანელ ერს იმ იარაღის შემუშავებაში, რომელიც მას სჭირდება ამ დედამიწაზე არსებობისთვის ბრძოლაში, რათა მან შეძლოს საკუთარი თავის დამტკიცება ბრძოლის ამ სამყაროში.

"ამას ვეძახით ნაციონალისტურობას!"

წარმოება და ნაციონალიზაცია

"ეს კარგია. მაგრამ ყველაფერი მხოლოდ საუბარი იყო. ახლა, გადამწყვეტი მომენტი: როგორ წარმოგიდგენიათ სოციალური პრობლემის გადაწყვეტა?

„ამ კითხვის დასასრულებლად: რა არის სოციალური პრობლემის ბუნება? ჩვიდმეტი მილიონი მუშა უპირობოდ ექვემდებარება კაპიტალიზმის წყალობას, რომელსაც აქვს სრული კონტროლი წარმოების ყველა მეთოდზე; ამრიგად, ისინი იძულებულნი არიან გაყიდონ საკუთარი, ერთადერთი კაპიტალი - მათი შრომის ძალა - ყველაზე დაბალ ფასად. და ამ მიზეზით, ისინი სამართლიანად გრძნობენ თავს განდევნილად საზოგადოებისგან (რა სახელიც არ უნდა იყოს: ხალხი, სახელმწიფო თუ ერი), რომელიც ჩუმად მოითმენს ამას. ასეთ პირობებში ხალხის უსაფრთხოება ირღვევა და ისინი ორ ფრაქციად იყოფიან - ერთი, რომელსაც სურს ამ სახელმწიფოს დაცულად ხილვა და მეორეს, რომელსაც სურს მის წინააღმდეგ წავიდეს. ასეთი შინაგანი დაყოფით ეს ერი აღმოიფხვრება, როგორც შედეგის ძალა ისტორიის გრანდიოზულ მასშტაბში.

„სოციალური პრობლემის გადაწყვეტა არც მეტი არც ნაკლებია, თუ არა მოსახლეობის ნაწილის სოციალური რეინტეგრაცია, მისი გადამწყვეტი ჩართვა ყველა პოლიტიკური და ეკონომიკური მნიშვნელობის საკითხში და ამ გზით ჩვენი ერის რეინტეგრაცია ისტორიის დიდ კურსში.

„ამ მიზნით მოვითხოვთ:

1. ყველაფერი, რაც ბუნებამ ხალხს მისცა: მიწა, მდინარეები, მთები, ტყეები, ბუნებრივი რესურსები მიწის ზემოთ და ქვემოთ, ჰაერი - ეს ყველაფერი პრინციპში მთლიანად ხალხს ეკუთვნის. თუ ვინმე ფლობს მათ, ის რეალურად არის ხალხის ქონების რწმუნებული და უნდა ჩაითვალოს ანგარიშვალდებული სახელმწიფოსა და ერის წინაშე. თუ ის ცუდად მართავს მისთვის მიცემულ ქონებას ან საზიანო გზით, მაშინ სახელმწიფოს აქვს უფლება "შეწყვიტოს" მისი საკუთრება და დაუბრუნოს თავისი ქონება მთლიანად ხალხს.

2. რაც შეეხება ადამიანურ ძალას, ნიჭს, შრომისმოყვარეობას და გამომგონებლობას, წარმოება რჩება ინდივიდის პროვინციაში. სახელმწიფო გარანტიას იძლევა, რომ ყოველ მწარმოებელ ადამიანს, იქნება მისი გამომუშავების საშუალება კუნთი თუ ინტელექტი, მიეცეს ყველაზე დიდი წილი საქონელსა და წარმოებიდან წარმოშობილ მოგებაში.

3. წარმოება, რომელიც არსებითად დასრულებულია და, შესაბამისად, არ საჭიროებს დამატებით ძალას, ნიჭს, საწარმოს ან გამოგონებას (ტრანსპორტი და კომუნიკაცია, ტრასტები, სინდიკატები და ა.შ.), უბრუნდება სახელმწიფოს.

”ამით, წარმოების თანმიმდევრობა სრულ წრეში მოდის და კიდევ ერთხელ პასუხისმგებლობით აერთიანებს თითოეულ მუშას თავის ციკლში.

„ამ სისტემის ამოქმედებით ჩვენ გავათავისუფლებთ პროდუქტიულობას სახელფასო მონობის ბორკილებისაგან. შედეგი იქნება თავისუფალი ხალხი თავისუფალი ეკონომიკით, თავისუფალ ქვეყანაში: ეროვნული საზოგადოება“.

პარლამენტი და პოლიტიკური პარტიები

„და ამას ახალი პარტია სჭირდებოდა? რატომ არ გადაიტანეთ ეს პლატფორმა რომელიმე არსებულ საპარლამენტო პარტიაში? რა თქმა უნდა, ის მზად იქნებოდა მხარის დასაჭერად!”

„ჰა! - შეიძლება მართალი ხარ. რა თქმა უნდა, ნებისმიერი პოლიტიკური პარტია დაუჭერდა მხარს, თუ ის ასე მილიონი ხმას მიიღებდა. მაგრამ ჩვენ დიდად არ ვაფასებთ ხმებს და პარლამენტს. ჩვენ არ გვინდა მხოლოდ „მხარდაჭერა“ ჩვენი პლატფორმის რაიხსტაგში - ჩვენ გვინდა მისი ამოქმედება. სწორედ ამით განვსხვავდებით ყველა სხვა პარტიისგან. დანარჩენები მხარს უჭერენ პლატფორმებს, საუბრობენ, კამათობენ, იყრიან კენჭს და აგროვებენ საპარლამენტო დანამატებს. მაგრამ ჩვენ გვინდა ჩვენი პლატფორმა რეალობად ვაქციოთ.

„ჩვენ არ გვჯერა პარლამენტისა და პარტიების ფუჭი სიტყვების. ეს მხოლოდ დიდი ბიზნეს ასოციაციაა გერმანელი ხალხის ძალისა და შრომის ათვისებისთვის.

„საჯარო სახსრები და საზოგადოებრივი კეთილდღეობა ბოროტად გამოიყენება. ყოველივე ამის უკან დგანან ებრაელები, რომლებიც მართავენ თავიანთ მოჭადრაკეებს, ალაპარაკებენ, აძლევენ ხმას და აგროვებენ მათ საპარლამენტო დანამატებს - და ისინი თავად ფლობენ ხელისუფლების სადავეებს.

„თუ მათ რაიმე უნდათ ჩვენგან, მხოლოდ მაშინ ვართ ჩვენ „თავისუფალი და სუვერენული ხალხი, რომელიც ჩვენს ნებას ჩვენი არჩეული წარმომადგენლების მეშვეობით ვამხელთ“; მაგრამ თუ ჩვენ რაიმე გვინდა პარლამენტისგან, მაშინ ჩვენ უბრალოდ ჯიუტები ვართ. ამ ყველაფერს თავისი სახელი აქვს - დემოკრატია.

”არა, მეგობარო. ჩვენ არასდროს ველოდით, რომ ამ გზით რაიმეს მოვიგებდით და არც საპარლამენტო ქმედებებზე დავამყარებთ იმედებს. პირიქით: ჩვენ გვსურს ის დღე, როდესაც გერმანელი ხალხი ჩამოაშორებს ამ არაგერმანულ სისტემას.’’

"და მერე? რითი ელით ამ სისტემის შეცვლას? რაღაც მთავრობა უნდა არსებობდეს! თუ პარლამენტი არ გინდა, უკეთესი უნდა მოიფიქრო.

"რა იქნება?"

დიქტატურა და კორპორატიული სახელმწიფო

„ისტორიის დიდი ხნის დამკვიდრებული ფაქტია, რომ ნებისმიერმა ახალგაზრდა, მიზანდასახულმა პარტიამ, რომელმაც ჩამოაგდო კორუმპირებული, შინაგანად დამპალი სისტემა, გამოაცხადა სახელმწიფო და მისი ინსტრუმენტები თავისად. ჩვენი შემთხვევაც არ იქნება განსხვავებული. როგორც კი სახელმწიფოს დავიპყრობთ, სახელმწიფო ჩვენია. ჩვენ და მხოლოდ ჩვენ ვიქნებით მისი პასუხისმგებელი წარმომადგენლები. მაშინაც კი, თუ დღეს კორუმპირებულ სისტემასთან ბრძოლაში, ჩვენ ვართ და უნდა ვიყოთ პარტია - რა თქმა უნდა, არა საპარლამენტო - იმწამსვე როგორც კი სისტემა ჩამოიშლება, ჩვენ ვიქნებით სახელმწიფო. და მის რეორგანიზაციას ჩვენი პრინციპების მიხედვით მოვახდენთ.

„ჩვენ გვინდა გერმანიის განთავისუფლება, სულ ეს არის.

"გერმანელი ხალხის დიდი ნაწილი უკვე გახდა იმდენად მატერიალისტი და მშიშარა, რომ მათთვის სასარგებლო და კარგი მხოლოდ მათივე ნების საწინააღმდეგოდ შეიძლება მოხდეს.

"ეს ყველაფერი კარგია. მაგრამ თქვენც კი მოგიწევთ აღიარება, რომ დიქტატურა არ შეიძლება იყოს მუდმივი. მას რაღაც უნდა მოჰყვეს!"

"რა თქმა უნდა, ასეა! ჩვენ ამაზეც ვიფიქრეთ და გავამჟღავნეთ ჩვენი განზრახვა: არავითარ შემთხვევაში არ გვინდა ხალხის გამორიცხვა ხელისუფლებისგან. ჩვენ გვსურს მხოლოდ იმ პირობების მიღწევა და კონსოლიდაცია, რომელიც საშუალებას მისცემს ჩვენს ხალხს უზრუნველყოს მათი არსებობა ამ პლანეტაზე. როგორც კი ეს პირობები მიღწეული იქნება და გაძლიერდება, ჩვენი სამუშაო დასრულებულია. მაშინ გვექნება ჩვენთვის სასურველი ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფო.

„დემოკრატიის პარტიულ პარლამენტს ნაციონალ-სოციალისტური სახელმწიფოს ეკონომიკური პარლამენტი შეცვლის. მის წევრებს აირჩევს მთელი მშრომელი გერმანელი ხალხი საყოველთაო საარჩევნო უფლების პრინციპების შესაბამისად. მაგრამ ასეთ არჩევნებში ხალხი არ დაიფარება საპარლამენტო-დემოკრატიული პარტიების მიხედვით, არამედ ეროვნული თემის შემადგენელი პროფესიული გილდიების მიხედვით. საფუძვლიანად ორგანიზებული პროფესიული გილდიები უზრუნველყოფენ, რომ ყოველი მომუშავე გერმანელი მიიღებს უფლებებს, რომლებზეც მას უფლება აქვს თავისი ნების, მისი მუშაობისა

და სახელმწიფოში პასუხისმგებლობის საფუძველზე. ეკონომიკური პარლამენტი ზრუნავს მხოლოდ ეკონომიკურ პოლიტიკაზე - არა სახელმწიფო პოლიტიკაზე.

„მისი პარტნიორი მთავრობაში არის სენატი. იგი შედგება დაახლოებით 200 ადამიანისგან, რომლებსაც დიქტატორი ირჩევს ყველა წოდებისა და პროფესიული გილდიიდან და რომლებიც ეხმარებიან სახელმწიფო საქმეებში. ეს 200 წარმოადგენს მთელი ერის ელიტას. ისინი მხარს უჭერენ მთავრობას როგორც რჩევებით, ასევე მოქმედებებით და უვადოდ ინიშნებიან. წევრის გარდაცვალების შემთხვევაში, დანარჩენები ირჩევენ შემცვლელს.

„კანცლერი აირჩევა სენატიდან. მას ეკისრება სრული პასუხისმგებლობა რაიხის საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ყველა ასპექტზე და ამ პოლიტიკური საქმეებისთვის, საჭიროების შემთხვევაში, მზად არის სიცოცხლეც კი გასწიროს.

„კანცლერი ირჩევს საკუთარ მინისტრებსა და პერსონალს. ის ასევე იღებს სრულ პასუხისმგებლობას მათ ქმედებებზე და, შესაბამისად, ცხადია, რომ მას სურვილისამებრ შეუძლია დანიშნოს და გაათავისუფლოს ისინი.

„ამ მმართველობის სისტემის მეთაური პრეზიდენტი იქნება თუ მონარქი, არარელევანტურია. კანცლერი არის ის, რასაც აქვს მნიშვნელობა და დარწმუნებული იყავით, რომ ჩვენ დავინახავთ, რომ ის არის გამბედავი და პატიოსანი ადამიანი.“

ომი და პაციფიზმი

"თქვენ ყოველთვის ხართ პრობლემების მომტანი. თქვენ არ გსურთ მშვიდობა და წესრიგი, გსურთ კონფლიქტი. ომი იქნება შენი სიბრძნის უკანასკნელი მარგალიტი!"

„ახლა ისეთი ხმა გაქვს, თითქოს ტირილს აპირებ! მშვიდობაზე ლაპარაკობ. რაც დღეს გვეძლევა - ეს არის მშვიდობა?! მშვიდობაა, როცა მილიონები არიან ქუჩაში, უმუშევრად, საკვების გარეშე? მშვიდობაა, როცა ბავშვებს უწევთ შიმშილით სიკვდილი, როცა ჩვენ ხალხს მათხოვრობა უწევს, როცა ეს ოდესღაც აყვავებული ჩვენი გერმანია უდაბნოს ემსგავსება? ის, რაც ჩვენ განვიცადეთ 1918 წლიდან, იყო ომი დაუსრულებელი და ეს ომი დღითიდღე სულ უფრო სასტიკი და

სასტიკი ხდება. გადახედეთ საერთაშორისო საფონდო ბირჟის ციტატებს - ეს არის ომის ანგარიშები ეკონომიკური ომის შტაბიდან და ნახეთ, გერმანელი მუშები და მათი ოჯახები დაიღუპენ და იღუპებიან ამ ომის დროს!

"ეს შენი მშვიდობაა. ეს სასაფლაოს მშვიდობაა! თქვენი ბრძანება არის სიკვდილის მკაცრი ბრძანება. არა, კეთილო მეგობარო, ჩვენ ეს არ გვინდა. ჩვენ ამის საწინააღმდეგოდ მოვუწოდებთ იარაღს. ჩვენ მოვუწოდებთ ხალხს, განთავისუფლდნენ მტანჯველებისგან და დაამტვრიონ ის ჯაჭვები, რომლებიც ებრაელებმა დაგვადეს.

„მხოლოდ ჭეშმარიტი მშვიდობისთვის ბრძოლას შეუძლია ხალხისა და მისი ერის სიკვდილის მიღმა გაძღოლა. ბუნების მარადიული პრინციპი არა სამართლიანობა, არამედ ძალაა. და ამიტომ გვინდა გავაძლიეროთ ჩვენი ერი, რათა ის სიცოცხლის ბრძოლაში გადარჩეს.

„პაციფიზმი არ უზრუნველყოფს მშვიდობას. პირიქით! ისტორია გვიჩვენებს, რომ ის ხალხები და ერები, რომლებიც აღარ იყვნენ მზად და არ სურდათ დაეცვათ თავიანთი არსებობა, საჭიროების შემთხვევაში, ძალით ყოველთვის დამამცირებელ დასასრულს აწყდებიან. ჩვენ დავიცავთ ჩვენს ხალხს ამ ბედისგან. ისინი გაძლიერდებიან ნებისყოფითა და სულით;

„ჩვენ გვინდა ჩვენი უფლებები და ეს არის თავისუფლება, პური და საცხოვრებელი ფართი! თუ ამ უფლებებს წაგვართმევენ, ჩვენ ვიბრძოლებთ მათთვის!

გადარჩენისთვის ჩამოყალიბებული 80 მილიონი გერმანელის ერთიანი ძალა მშვიდობის უზრუნველსაყოფად უფრო მეტ გზას გაივლის, ვიდრე ნებისმიერი სიცრუე ადამიანის უფლებებზე."

გერმანიის თავისუფლება

"და რა იქნება ამ ყველაფრის საბოლოო შედეგი?"

„საბოლოო შედეგი იქნება გერმანელი ხალხის თავისუფლება გერმანიის მიწაზე. ის თავის თავში ატარებს იმ მორალურ და სულიერ სიძლიერეს, რომლითაც ჩვენ ჩამოვაყალიბებთ ამ ახალ საუკუნეს.

„ჩვენ გვინდა ამ თავისუფლების საშუალებით უფრო მეტს მივაღწიოთ, ვიდრე უბრალოდ ახალი სისტემაა. ჩვენ გვსურს მივაღწიოთ ახალ ადამიანს, რომელიც უკეთესი მსოფლმხედველობის პირობებში, რომელსაც ჩვენ მივაღწევთ, შეძლებს მომავალში წინსვლას.

„ეს მომავალი იქნება ჩვენი, ან საერთოდ არ იქნება.

„ლიბერალიზმი მოკვდება, რომ სოციალიზმმა იცოცხლოს.

„მარქსიზმი მოკვდება, რომ ნაციონალიზმმა იცოცხლოს.

"და შემდეგ ჩვენ ჩამოვაყალიბებთ ახალ გერმანიას - ნაციონალისტურ, სოციალისტურ მესამე რაიხს!"

